

عنوان مقاله:

بررسی اثرات ژنوتیپ، نوع سیتوکنین و اکسین بر تکثیر درون شیشه ای ریزنمونه های کاپیتول گیاه ژبررا (*Gerbera jamesonii*)

محل انتشار:

مجله علوم باغبانی، دوره 31، شماره 2 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

احمد شریفی - استادیار پژوهشی گروه بیوتکنولوژی گیاهان زینتی جهاددانشگاهی خراسان رضوی

سیده مهدیه خرازی - استادیار پژوهشی گروه بیوتکنولوژی گیاهان زینتی جهاددانشگاهی خراسان رضوی

فاطمه کیخاآخ - استادیار پژوهشی گروه بیوتکنولوژی گیاهان زینتی جهاددانشگاهی خراسان رضوی

عبدالرضا باقری - استادگروه بیوتکنولوژی و به نژادی گیاهی دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

ژبررا یکی از مهمترین گیاهان زینتی دنیا می باشد که هم به جهت زیبایی و گوناگونی و هم از نظر اقتصادی از اهمیت قابل توجهی برخوردار است. تکنیکهای کشت ب افت روش مناسبی را برای ریزازدیادی این گیاه زینتی فراهم کرده است. در این پژوهش تاثیر عوامل مختلف بر القاء باززایی، پرآوری، ریشه زایی و سازگاری ریزنمونه های کاپیتول ژبررا، بصورت چهار آزمایش جداگانه مورد ارزیابی قرار گرفت. جهت القاء باززایی، ریزنمونه های کاپیتول هشت رقم مختلف ژبررا در محیط کشت جامد MS حاوی ترکیبهای هورمونی، BA، TDZ، 2IP و یا 4 KIN (میلی گرم در لیتر) در ترکیب با 0/2 IAA (میلیگرم در لیتر) کشت گردیدند. نتایج نشان داد که محیط کشت حاوی 4 میلی گرم در لیتر هورمون BA و 0/2 میلی گرم در لیتر هورمون IAA در تمامی ژنوتیپها، بیشترین درصد باززایی را القا نمود. در مرحله پرآوری، اثر سطوح مختلف هورمون BA بر میزان پرآوری گیاهچه های باززایی شده ژبررا ژنوتیپ Sunway مورد ارزیابی قرار گرفت. بیشترین تعداد گیاهچه باززایی شده در غلظت 2 میلی گرم در لیتر هورمون BA با میانگین 6 عدد گیاهچه باززایی شده و کمترین میزان آن در محیط کشت MS فاقد هورمون با میانگین 1 عدد گیاهچه باززایی شده، مشاهده گردید. در مرحله ریشه زایی، ریزنمونه های رشد یافته ژبررا ژنوتیپ Sunway در محیط کشت جامد MS > حاوی ترکیب های هورمونی IAA (1، IBA، NAA) میلی گرم در لیتر) و یا محیط کشت جامد MS > فاقد هورمون کشت گردیدند. نتایج نشان داد که بیشترین میزان ریشه زایی در محیط کشت MS > فاقد هورمون و محیط کشت MS > حاوی 1 میلی گرم در لیتر هورمون IAA و یا IBA با میانگین 100 درصد ریشه زایی مشاهده گردید. نتایج مرحله سازگاری نیز نشان داد که بیشترین درصد سازگاری در بستر کشت پیت ماوس، کوکوپیت و قارچکش (با میانگین 90/42 و کمترین درصد سازگاری در بستر کشت حاوی پرلیت (با میانگین 47/5) حاصل شد.

کلمات کلیدی:

باززایی، پرآوری، ریشه زایی، سازگاری، محیط کشت MS

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/720470>

